

PÁRTELET

Neveljük szilárd kommunista kádereket

Pártunk a dolgozó nép előtt álló nagy feladatok: az öt éves terv megvalósítása, a mezőgazdaság szocialista átépítése egy-egy nagyobb követelményeket állít partfunkcionáriusaink, párttagjaink elé. A szocializmus építése megköveteli a dolgozók szocialista átnvelését. A szovjet emberekhez hasonló új típusú emberek kell formálnunk elvtársainkból; olyanokat, akik hisznek ügyünk igazában, és a kommunizmus győzelmében, akik készek a feladat megoldására érdekében minden akadály leküzdésére. E feladat megoldásának nyitja mindenekelőtt az elméleti és politikai színvona emelésében rejlik.

Rákosi elvtárs kongresszusi beszéde etekintetben is új utat mutatott: „Fokozunk meg — mondotta — Pártunk elméleti színvonalát, fegyelmét, a példamutatást, az áldozatkésztséget, a bátor elszántságot. Hadd kell üzenünk a megalkuvás a gyáva magatartás minden megnyilvánulásának. Ennek a szellemnek a megerősítése és felszítése kongresszusunk egyik főfeladata. Ez a szellem jövőnk sikeréink és győzelmek legbiztosabb záloga”.

A feladat megoldásában komoly, felelősségteljes és megismerő szerep jut nekünk, pártoktatóknak. Feladatunk az, hogy az iskolára kerülő elvtársakat ne csak elméletileg képezzük, hanem lefaragjuk róla azt a magatartást, amit a Horthy-fasizmus negyedszázada reájuk tapasztalt és a közösségi, az egymáson való segítség szellemét elmélyítsük és fegyelmessé, helytálló, áldozatkész párttagokká neveljük.

Eppen ezért már az első napon, amint a pártiskolára bekerülnek az elvtársak, követelést állítunk fel velük szemben. Nem „erkölcsi prédikációban” részesítjük az elvtársakat, hanem őlesen rámutatunk hibáira és megmutatjuk a hibák kijavításának módját. G. J. elvtárs előtt például, aki otthoni munkájában is, de az iskoláról is elkészít, felvettük: mit jelentene, ha minden dolgozó elkészne munkahelyéről, ami — végső fokon — a szocializmus építését látná. Az elvtárs felismerie saját hibáját és a kollektíva segítségével igyekeztet saját területén a munkafegyelmet megszilárdítani.

A munkafegyelmet megszilárdítását elősegíti az is, ha személy

szerint dicsérik meg azt az elvtársat, aki nehézségekkel küzdve ér el jó eredményt. Fokozódik a hatás, ha ugyanakkor szembeállítjuk olyan elvtárral, akinek meglenne a képessége, hogy jó eredményt érjen el, de gátolja ebben a munkához való rossz viszonya, felületessége.

Ezzel a módszerrel értük el azt, hogy Bálint elvtárs, aki csupán alapfokú szemináriumot végzett, az élenjárók sorába emelkedett. Ahhoz, hogy nevelni tudjunk és a szocialista fegyelmet megszilárdítsuk, tudnunk kell alkalmazni a meggyőzést; meggyőzni az elvtársakat arról, hogy a kommunizmust a dolgozók példaképnek tekintik; azt kell elérnünk, hogy belső meggyőződésévé váljék minden párttagnak a fegyelmek kérdése. A bíráltnál ilyen esetben hivatkozunk gyakorlati munkájára, ahol a hiányosságok sokkal erősebben nyilvánulnak meg, szaporodnak és gátolják sikereink növekedését. Arra kell nevelnünk a pártiskolák hallgatóit, hogy minden esetben fegyelmessé legyenek, akár ellenőrzik őket, akár nem, mert a kommunista nemcsak a Párt, hanem az állami fegyelmek kérdésében is élenjár. Csak így, a példamutatás eszközével, tudja a tömegbe is, másokba is beoltani a fegyelmességet.

A párttagoknak magatartásukkal is segítenek kell a Párt és kormányhatározatok végrehajtását. A párttag magatartása nem különbözhet a Párt célkitűzéseitől. Nem elég, ha csak arról beszél, hogy a termelőcsoport jó, a szocializmus építése jó, hanem el kell, hogy válassza a kezdeti nehézségek leküzdését. A kommunista elsőnek lépjen a termelőcsoportba, mint például Csányi elvtárs, aki a tanfolyam második hetében már felismerie, hogy melyik a helyes út és ösztönzi a termelőszövetkezeti csoportba.

Oktatási munkánkkal azt kell elérnünk, hogy az elvtársak hazamenve az iskoláról, a tanulás alapján könnyen és jól meg tudják oldani az előttük álló gyakorlati feladatokat. Meg kell tehát tanítanunk az elvtársakat a marxizmus elméletének alkalmazására. Tegyük fel többször olyan kérdést, hogy „ez a hiányosság hogyan áll fenn a ti alapszervezetekben”, vagy azt, hogy „ezt a feladatot hogyan oldand meg a saját területeden?” Főleg minden

elméleti kérdést a gyakorlat szempontjából tárgyaljunk egész sor helyi, csongrád megyei példákra. Ezzel elérjük, hogy az elvtársak minden gyakorlati kérdést az elmélet segítségével jól oldanak meg. A kongresszus anyagának tanulmányozása után például Dóczi elvtárs tisztelettel azt mondta: „A kongresszusi határozatból látom, hogy most a legfontosabb feladat a tiszteskben a munkafegyelmek megszilárdítása: példamutató jó eredmények elérése a csoportokban, mert ez elősegíti az őszi felfejlesztést.” Ha a pártiskolai hallgatók nem a gyakorlatról elvonatkoztatva tanulják a Párt elméletét, akkor minden valószínűség szerint nemcsak alkalmazni tanulják meg, hanem fejleszteni azt is, hogy a távolabbi célokért ma hogyan kell dolgozni.

A Párt, a Szovjetunió iránti rajongó szeretetre és az ellenség elleni izzó harcos, engesztelhetetlen gyűlöletre kell még nevelnünk a hallgatókat. Csak az szereti népet, aki engesztelhetetlenül gyűlöli az imperialistákat, s azok ügynökeit. A Párt, a nép izzó szeretete adja meg az erőt a nehézségek elviseléséhez is. A nevelés terén jó módszer, ha Pártunk nagyjait, mártírjait és hőseit állítjuk példaképül a hallgatók elé. Mindenekelőtt Rákosi elvtársat, aki a Horthy-fasizmus vérbírója előtt is keményen helytállt a Párt, a szocializmus nagy eszményeiért s a vádlottak padját a kommunista agitáció szószékévé változtatta. Állítsuk példaként a fiatal elvtársak elé Róza Ferenc elvtársat, aki elfogatásakor búcsúzóul azt mondta a többi elvtársaknak: „Ha elfognak, inkább válassz a halált, minthogy árulólégy. Ha gyötörnek, ha akármilyen kínzást alkalmaznak, arra gondolj, hogy a Pártnak élnie kell!” Vezetőinket és vértanúinkat példaképül állítva fiatal párttagjaink elé, neveljük szilárd harcosokat Pártunk tagjaiból, hogy átnevelhessük egész dolgozó népünket.

Szili Antalné
pártiskolai előadó

Az USA rablóegyezménye Titóval

A KÜLFÖLDI sajtó jelentései szerint áprilisban egyezmény jött létre a washingtoni és a belgrádi kormányok között a Jugoszláviának nyújtandó katonai „segítségéről”. Azok közül az egyezmények közül, amelyek az amerikai imperialisták hol egyik, hol másik csatlósukra kényszerítettek rá, ennek az okmányoknak rablójellege különösen szembeötlő.

A washingtoni kormány azt igéri Jugoszláviának, hogy „bizonyos” mennyiségű hadianyagot szállít. Amerika részéről a kötelezettségek ezzel tulajdonképpen ki is merülnek. Annál többféle és messzebbmenő jogokat kapnak az amerikaiak. Még pedig olyan jogokat, amelyeknek érvényesítése egy más állam területén teljesen összeegyeztethetetlen az illető állam szuverenitásával. Washington fenntartotta magának a jogot, hogy saját maga határozza meg, hogyan és miként kell Jugoszláviának felhasználnia a neki juttatott „segítséget”.

AZ AMERIKAI ügynökök felhatalmazást nyernek arra, hogy akadálytalanul figyelemmel kísérhessék a „segély” elosztását és felhasználását. Washingtonnak továbbá joga van arra, hogy a „segítség” bármikor megszüntethesse, vagyis megtagadhatja annak az egyetlen kötelezettségnek a teljesítését is, amelyet az egyezményben magára vállalt.

Ezzel szemben a jugoszláv szerződő fél kötelezettségei nagyon is sokrétűek. A Tito-klék nemcsak arra kötelezte magát, hogy a szállított anyagokat kizárólag Washington utasításai szerint, vagyis az amerikai agresszió céljaira használja fel — hanem arra is kötelezte, seget vállalt, hogy az amerikai monopóliumok rendelkezésére bocsátja az államuk követt nyersanyagait és fegyvertárházakat.

A TITO-FASISZTÁK Jugoszláviát végérvényesen szabad prédál vetik oda a tengerentúli milliárdosoknak.

Kultúrotthont avattak a Vízépítő NV szegedi dolgozói

Alig néhány napos, de igen szorgalmas rohamunkkal a Szegedi Vízépítő NV csinos kultúrotthont rendezett be a Roosevelt-téren. Pénteken este ünnepélyes keretek között avatták fel kultúrotthonukat és ez alkalommal mutatkozott be a most megalakult kultúrotthontjuk. Szőlősi Károly körzeti építész vezető beszédével nyílt meg a műsor, amelyben a többi között a Vízépítő énekklara Horváth Ilona vezényletével, valamint Virágh Márta és Hirsch Klára szavallatokkal, Bárány Pál hangulatos énekszámokkal, Makra József az üzem életéből vett humoros magánszámokkal szórakoztatta a közönséget. A kommunista példamutatás hatalmas erejéről szóló jelenetben Drucker

Marian, Horváth Ilona, Hirsch Klára, Bárány Pálné és Losonc László kapott sok tapsot. Igen dicséretreméltó, hogy a Vízépítő kultúrszociális már az első alkalommal kapcsolatban keresett más kultúrszociális is és ezeket a kapcsolatokat a jövőben ki akarják szélesíteni. A kulturavató ünnepségek színvonalát ez alkalommal nagy mértékben emelte a közalkalmazottak népi táncszociális és színjátszó csoportjának tagjai. A Vízépítő kultúrszociális rövidesen népi táncszociális is bővíti és nemcsak saját üzemük dolgozóit akarják szórakoztatni, de tervbe vették falujáró utakat is, hogy kiterjedjék tapasztalataikat a falusi kultúrszociális portokkal.

Megjelent „Tanuljunk a szovjet agitátoroktól” c. füzet sorozat 9. száma

„A politikai agitáció tapasztalatai Leningrád üzemében”

A füzet tartalma elénk tárja, hogy a politikai agitációnak milyen

nagy és rendkívül jelentősége volt és van a Bolsevik Párt működésében. Sztálin elvtárs az SZK(b) XVIII. kongresszuson elmondott beszámolójában rámutatott a pártpropaganda és agitáció ügye központosításának szükségességére, ami a Párt további megerősítésének egyik eszköze. A leningrádi agitátorok tisztában vannak azzal, hogy a jó agitáció a dolgozók kommunista nevelésének legfontosabb eszköze. A füzet jól megmutatja, hogy a szovjet agitátor küzd a technikai haladásért, a gyári védjegy becsületéért, a takarékosági rendszerért és minden igyekezzel azon van, hogy az üzemben a dolgozók még jobb és több munkával segítsék elő a kommunizmus megteremtését a Szovjetunióban. A füzet tanulmányozása nagy segítséget jelent a párttagság és a népmunkások számára az agitációs munka területén és a termelő munkában. A füzet kapható a pártszervezeteknél 1,20 forintot áron.

A munka szeretete a kommunizmus magasiendü erkölcsi törvénye

A szovjet munkajoggal ismerkedtek a szegedi szovjet jogi tanfolyam hallgatói

A Magyar Jogász Szövetség és a Magyar Szovjet Társaság által rendezett szovjet jogi tanfolyam keretében legutóbb dr. Dezső Gyula egyetemi tanár tartott előadást „A szovjet munkajog” címmel.

Az előadó kifejtette az egész emberiség számára követendő, például szolgáló szovjet munkajog történeti fejlődését, áttekintést adott az ebből a körbe tartozó legfontosabb jogszabályokról. Részletesen tárgyalta a szovjet munkajognak a munkaidőre, a munkabérré, a társadalombiztosításra, a munkafegyelmre és a munkaügyi viták kiegyenlítésére vonatkozó rendelkezéseit. Behatóan foglalkozott a munka-

versenymozgalommal és a szakszervezetek feladatival is a megvalósult szocializmus államában. A marx-lenini tanítások dialektikus módszerével mutatott rá a kiakmáncoló és a szocialista államok munkajoga közötti fennálló alapvető különbségekre. Végül hangsúlyozta, hogy a szovjet munkajog szabályai tudatosan neveltek rá az új típusú emberre, a szovjet embert arra, hogy elsősorban a közösség érdekében végzett munka ad tartalmat és színt az életnek és hogy a munka szeretete a kommunizmus magasrendű erkölcsi törvénye.

A tanácsok fogadóórái

Béketelepi ált. iskola, péntek (máj. 25.) délután 5-7-ig: Reszta Miklós. Kecskéstelepi ált. iskola, vasárnap (máj. 20.) délelőtt 8-10-ig: Bodor Józsefné. Halvastelepi ált. iskola, vasárnap (máj. 20.) délelőtt 8-10-ig: Bite Vince. Radnóti gimnázium, péntek (máj. 25.) délután 5-7-ig: Gall László. Rókusi ált. iskola, szerda (máj. 23.) délután 5-7-ig: Simovits Mihály. Csongrádi-sugarúti ált. iskola, vasárnap (máj. 20.) délelőtt 10-12-ig: Hallási Miklós. Móravárosi ált.

iskola, csütörtök (máj. 24.) délután 5-7-ig: Kómczin Antal. Földműves-utcai ált. iskola, vasárnap (máj. 20.) délelőtt 10-12-ig: Fehér Józsefné. Csányi Ferenc. Temesvári körúti ált. iskola, szerda (máj. 23.) délután 7-8-ig: ifj. Fodor István. Szilféri-sugarúti ált. iskola, szerda (máj. 23.) délután 5-7-ig: Jenei Józsefné. O-Petőfi telepi ált. iskola, vasárnap (máj. 20.) délután 2-4-ig: Faragó Józsefné. Uj-Petőfi telepi ált. iskola, vasárnap (máj. 20.) délelőtt 10-12-ig: Szabó János. Felsővárosi ff. 151., vasárnap (máj. 20.) d. e. 8-10-ig: Simon Györgyné.

UGY-E a végén nevetni fognak?...

Harmize kis pajtás néz ragyogó szemmel a tanítónéniére.

— Kispajtások, ki tudná megmondani, hogy merre van Korea?

Sok kéz nyúl fel a magasba a Pedagógiai Főiskola gyakorló általános iskolájának harmadik b. osztályában, hogy erre a számukra valóban nehéz kérdésre válasz adjanak. Igen, ezek a 8-9 éves lányok és fiúcskák nemcsak a számításban, fogalmazásban, íráshoz és olvasásban járatosak, hanem a maguk kis világában már megértik mindazt, ami körülöttük történik. Azt is tudják, mi a béke, s miért kell nekik a béke. Arról is hallottak, hogy valahol Ázsia keleti szélén gyújtogatják járnak, árctárai emberek, a polgári lakosságot pusztítják, s ottani kispajtásoknak nem az a legfőbb gondja, hogy a házi feladatuk hibátlanság és csinos legyen, hanem hogy melyik omladék alatt bukkannak rá halott édesanyjukra. Mélyen átérzik a tanítónéni előadását, aki e hét szerdáján beszélgetési órát tart.

Öröme elnézni a kispajtásokat, ahogy isszák a szót, még kis száruk is szinte együtt mozog a tanítónéniével, megriad, majd öröme váltakozik rajta.

Forró hangulat tölti meg a szíveket. Átérik, milyen szörnyű az éhség, ha nincs mivel eszegetni, a ruhátlan, ha legfeljebb rongyokban laknak a kisütők.

Es amikor odér az

óra, hogy segítenünk kellene forintjainkkal a koreai kispajtásokat, nem lehet többé féktartani az osztályt.

Apró kezek kutatnak a zsebekben és tolltartókban. Józsika — a harmadik pad szélén ülő fekete szemű kislány — megfedekezik az osztály fegyelméről, engedély nélkül feláll, és kimegy a tanítónéni elé. Kézében ott fénylik az aluminium forint.

— Tanító néni, én ezt odazoom, hogy ezen vegyenek kiált a koreai kispajtások.

A tanító néni szeme megélik könnyel.

— Várjatok, pajtások, holnap hozok bélyegeket, az lesz a nyugta adományokról. A bélyegen egy síró koreai kisgyerek áll. Ugy-e, le akarjátok törölni a könnyeit?

Köröshán harsog rá az igenlére felelet.

— Ehhez járultok hozzá ti is filéreltekkel.

Egy szőcske kislány nem állhatja tovább:

— És ugye a végén nevetni fog?

— Nevetni, persze, hogy nevetni!

Es most harminc kispajtás nevet egészségesen, boldogan. Csak egy sír közülm. Keservesen, vigasztalhatatlanul. K. Tibike. Négykézláb áll a földön és sír.

— Hát vedd mi történt Tibike?

— Tanítónéni kérem, e gurult a forintom! És az nem lehet, hogy én ne kanyar bélyeg!

— Persze, az nem lehet!

Nosza, keresik is a huncut forintost, amelyik bujdosni játszik a kispajtás adakozó kedvvel. S egyesült erővel megélik, mint ahogyan közös erővel minden akadályt le lehet győzni.

Tibike újra mosolyog és boldogan mosolyog mindenki, aki a jelenet szemtanúja volt. Annak is örülhetünk, hogy ma már sok ilyen kiváló iskola neve a jövő szocialista emberét, mint ez az Április 4 útján büszkén álló intézet. (56)

Bizsa'ok koreai pajtások!

Az alábbi kedves levelet hozta be a szerkesztőségünkbe egy úttörő kislány, azzal a kéressel, hogy juttassuk el a sokat szenvedett koreai pajtásoknak.

Kedves koreai pajtások!

En, mint szabad ország boldog úttörője írom. Nektek ezt a néhány sort, hogy ezzel is kifejezzem: mi, magyar úttörők, testvéri szeretettel gondolunk rátok. Nálunk most az öléves terv keretében gyárakat, iskolákat, kórházakat és sok más építéssel dolgozunk Rákosi pajtás és az MDP vezetésével. De békés építő munkánkban nem feledkezünk meg rólatok és nemcsak a feladatokat, de az úttörők is összefogunk, hogy zsebpénzünkkel megakartott filléreinkkel segítsünk benneteket. Fogadjátok eskélyi segítségünkkel szeretettel. Biztosok és ne féljétek koreai pajtások, mert Nálátok is felragyog a szabadság.